

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/21/2016
Identifikačné číslo spisu: 5014200678
Dátum vydania rozhodnutia: 20.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014200678.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: A R A V E R , a.s., so sídlom M. R. Štefánika 26, Trenčín, IČO: 00 679 291, právne zastúpeného JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, Bratislava, proti žalovanému: Slovenská inšpekcia životného prostredia, Inšpektorát životného prostredia Žilina, so sídlom Legionárska 5, Žilina, o preskúmanie zákonnosti oznámenia žalovaného o ukončení štátneho dozoru č. 989-15387/75/2014/Mac z 23. mája 2014 v spojení s protokolom žalovaného č. 989-11944/75/2014/Mac z 15. apríla 2014, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/63/2014-96 z 9. februára 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 20S/63/2014-96 z 9. februára 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) uznesením č.k. 20S/63/2014-96 z 9. februára 2016 postupom podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. konanie zastavil. O náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalovaný vykonal u žalobcu podľa § 71 zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“) kontrolu zameranú na dodržiavanie ustanovení zákona č. 543/2002 Z.z., všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných na jeho vykonanie, ako aj rozhodnutí orgánov ochrany prírody vydaných na ich základe v súvislosti s prešetrovaním podnetu poukazujúceho na porušenie zákona č. 543/2002 Z.z. Žalovaný na základe vykonanej kontroly vyhotovil dňa 15. apríla 2014 protokol č. 989-11944/75/2014/Mac, v ktorom skonštatoval, že žalobca ako kontrolovaná osoba pri oplocovaní pozemkov v katastrálnom území Y. C. a v katastrálnom území G. v období od roku 2007 nezabezpečil možnosť voľného prechodu na vhodnom mieste pozemku, čím spáchal skutok, ktorý môže byť iným správnym deliktom podľa § 90 ods. 1 písm. l/ zákona č. 543/2002 Z.z. a v presne nezistenom čase v mesiacoch február a marec 2011 vypustením presne nezisteného počtu muflonej zveri z

oploteného areálu v katastrálnom území G. rozšíril nepôvodné druhy za hranicami zastavaného územia obce bez súhlasu príslušného orgánu ochrany prírody, čím spáchal skutok, ktorý môže byť iným správnym deliktom podľa § 90 ods. 1 písm. a) zákona č. 543/2002 Z. z. Žalovaný listom č. 989-15387/75/2014/Mac z 23. mája 2014 žalobcovi oznámil, že vzhľadom k tomu, že námietky žalobcu podané proti kontrolným zisteniam žalovaného nepreukazujú ich nesprávnosť (§ 71 ods. 10 zákona č. 543/2002 Z. z.), je štátny dozor v zmysle § 71 ods. 14 zákona č. 543/2002 Z.z. dňom doručenia tohto oznámenia ukončený.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobou napadnutý protokol zo štátneho dozoru a oznámenie o jeho ukončení nie sú individuálne správne akty, ktoré by mohli byť samostatným predmetom súdneho prieskumu. Tieto majú deklaratórny charakter, keďže samy osebe nezakladajú, nemenia a ani nezrušujú oprávnenia alebo povinnosti žalobcu a sú len podkladom pre ďalšie rozhodovanie v konaní o inom správnom delikte podľa zákona č. 543/2002 Z.z. Ich výsledkom nebola žiadna konkrétne uložená povinnosť žalobcovi, a to ani v zmysle § 71 ods. 11 zákona č. 543/2002 Z.z., podľa ktorého inšpekcia môže kontrolovanej osobe nariadiť vykonanie opatrení na odstránenie zistených nedostatkov. Z obsahu napadnutého protokolu a oznámenia žalovaného nevyplýva ani to, že by žalobca porušením zákona č. 543/2002 Z.z. spáchal iný správny delikt, keďže v protokole sa len konštatuje, že skutok, ktorý bol štátnym dozorom zistený, by mohol byť iným správnym deliktom podľa zákona č. 543/2002 Z.z. Až v rámci súdneho prieskumu správneho rozhodnutia o inom správnom delikte môže súd preskúmať aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, pričom predmetom prieskumu budú aj podklady, o ktoré sa preskúmané rozhodnutie opiera. V prípade, ak súd dospeje k záveru, že postup pri vydaní podkladu pre preskúmané správne rozhodnutie je nezákonný a jeho nezákonnosť spôsobila aj nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, na jeho podklade vydaného, napadnuté rozhodnutie zruší. Vo vzťahu k požiadavke odvolacieho súdu osobitne vyhodnotiť, či závery protokolu o výsledku štátneho dozoru môžu mať dopad na subjektívne práva žalobcu krajský súd uviedol, že samotné závery zo štátneho dozoru podľa § 71 zákona č. 543/2002 Z.z. žiadnym spôsobom nezasahujú do konkrétnych práv alebo oprávnených záujmov žalobcu a ani nezakladajú žiadne nové povinnosti žalobcu tak, ako to má na mysli § 244 ods. 3 O.s.p a taktiež ani nimi nemôže byť žalobca priamo dotknutý. Z legislatívneho slovného spojenia „priamo dotknutý“ vyplýva, že nemožno argumentovať hypotetickými a v súčasnosti neexistujúcimi zásahmi do právnej sféry žalobcu. Ide len o hypotetické dopady, ak by žalobca tvrdil (to však zo súdneho spisu ani nevyplýva), že by malo dôjsť k zásahu do jeho dobrej povesti v súvislosti s jeho možným hodnotením a postavením pri uchádzaní sa o štátnu podporu, fondy a oprávnenia. Pokiaľ by v priamej príčinnnej súvislosti s protokolom o štátnom dozore došlo k zásahu do dobrej povesti žalobcu, žalobca by mal možnosť podať žalobu v rámci tretej časti Občianskeho súdneho poriadku na ochranu dobrej povesti, rovnako ako v prípade, ak by zásah do dobrej povesti žalobcu súvisel s jeho možným hodnotením alebo stanoviskom žalovaného, ktoré však zatiaľ ani len nebolo vydané. Jedná sa teda o čisto hypotetické dopady, ktoré ani nemusia vo sfére žalobcu nastať. Zásah do subjektívnych práv žalobcu musí byť zásahom do práv vyplývajúcich mu priamo zo všeobecne záväzného právneho predpisu. Preto zásah do subjektívnych práv a povinností ako podmienka aktívnej procesnej legitímácie na podanie správnej žaloby nemôže spočívať v prípadnom zásahu do dobrej povesti žalobcu. Potenciálny dopad na dobrú povesť žalobcu v súvislosti so štátnym dozorom podľa zákona č. 543/2002 Z. z. nemôže byť skúmaný v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ale len na základe osobitnej žaloby.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania uviedol, že z pojmového spojenia „môžu byť“ (§ 244 ods. 3 O.s.p.) je zrejmé, že rozhodnutie správneho orgánu nemusí fakticky zasahovať (zakladať, meniť, rušiť) do práv (oprávnení) fyzických alebo právnických osôb, ale postačí „priame dotknutie“ tzn. zásah v potenciálnej rovine. Ustanovenie § 71 ods. 10 zákona č. 543/2002 Z.z. uvádza dve podmienky, kedy dochádza k vypracovaniu protokolu zo strany žalovaného. Prvou je odôvodnený záver, že došlo k protiprávnemu konaniu a druhou je, že tohto protiprávnemu konaniu sa dopustila kontrolovaná osoba. Po ukončení štátneho dozoru má teda žalovaný s konečnou platnosťou vyriešenú otázku, že došlo k protiprávnemu konaniu a kto sa ho dopustil. V následnom správnom konaní bude musieť vyriešiť, či boli splnené všetky znaky skutkovej podstaty

iného správneho deliktu a určiť výšku peňažnej sankcie. Ak bude právoplatné rozhodnutie v merite veci, vydané v následnom správnom konaní (resp. postup pred jeho vydaním) napadnuté správnu žalobou, súd preskúma iba časový úsek od začiatku správneho konania, t. j. po ukončení štátneho dozoru. Napadnutý protokol v spojení s oznámením žalovaného je správnym aktom orgánu štátnej správy, ktorým končí štátny dozor (teda je rozhodnutím konečným) a ktorý určuje žalobcu za subjekt, ktorý sa dopustil protiprávneho konania. V prípade, ak by aj existovali pochybnosti, či žalobou napadnuté rozhodnutie podlieha súdnemu prieskumu, nemal by súd pristúpiť k reštriktívnemu výkladu, ale mal by postupovať tak, aby poskytol účastníkovi súdnu ochranu v súlade s čl. 152 ods. 4 v spojení s čl. 1, 2 Ústavy Slovenskej republiky. Štátny dozor mal a naďalej aj má reálny dopad na subjektívne práva žalobcu, ktorý je od roku 1991 podnikateľským subjektom a významným regionálnym zamestnávateľom. Žalobca má v rámci predmetu podnikania okrem iného aj výkon práva poľovníctva, pričom v poľovníckej obci, ako aj u obchodných partnerov je vykonávaná kontrola známa a dlhodobo poškodzuje obchodné meno žalobcu. Vykonávaný štátny dozor má dopad aj na majetkovú sféru žalobcu, ktorého možnosti uchádzať sa o štátne dotácie a fondy sú minimálne sťažené, ak nie priamo znemožnené, keďže v daných prípadoch môžu byť vyžadované práve stanoviská žalovaného.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 a § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O. s. p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V prejednávanej veci bolo potrebné zaujať právny názor k otázke, či žalobcom napadnutý protokol o výsledku štátneho dozoru (§ 71 ods. 10 zákona č. 543/2002 Z.z.) a oznámenie o jeho ukončení (§ 71 ods. 14 zákona č. 543/2002 Z.z.) sú spôsobilým predmetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu, po preskúmaní odvolaním napadnutého uznesenia krajského súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého uznesenia krajského súdu. Závery krajského súdu spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého uznesenia, preto sa s ním odvolací súd stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci krajským súdom za správne (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Krajský súd uznesením č.k. 20S/63/2014-58 z 12. augusta 2014 už skôr konanie podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. zastavil s odôvodnením, že v prejednávanej veci nejde o rozhodnutia vydané v správnom konaní, ktoré by mohli byť predmetom súdneho prieskumu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 5Sžo/62/2014 z 26. októbra 2015 uznesenie krajského súdu č.k. 20S/63/2014-58 z 12. augusta 2014 podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie s tým, že úlohou krajského súdu bude odstrániť zistené procesné pochybenie, keď krajský súd nedoručil resp. z obsahu súdneho spisu nevyplývalo, že žalobcovi doručil vyjadrenie žalovaného z 07.07.2014, na ktoré krajský súd poukázal v odôvodnení

svojho rozhodnutia. Okrem toho bolo krajskému súdu uložené, aby sa v ďalšom konaní dostatočne podrobne zaoberal námietkou žalobcu ohľadne dopadu záverov protokolu o výsledku štátneho dozoru na jeho subjektívne práva. Teda nie že by sa Najvyšší súd Slovenskej republiky nestotožnil s argumentáciou krajského súdu, avšak bol názoru, že krajský súd sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nevysporiadal so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Naproti tomu krajský súd, po odstránení vytknutého procesného pochybenia, v napadnutom uznesení č.k. 20S/63/2014-96 z 09. februára 2016 vyčerpávajúco odôvodnil svoje právne stanovisko, že žalobou napadnutý protokol a oznámenie žalovaného nepodlieha súdnemu prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pričom reagoval na všetky relevantné námietky žalobcu.

Základným kritériom pre vyhodnotenie spôsobilosti rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu byť predmetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je skutočnosť, či napadnuté rozhodnutie alebo postup správneho orgánu zakladá, mení alebo zrušuje oprávnenia alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ním práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 O.s.p.).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 543/2002 Z. z. štátny dozor je

- a) zisťovanie, či fyzické osoby alebo právnické osoby dodržiavajú tento zákon a všeobecne záväzné právne predpisy vydané na jeho vykonanie, ako aj rozhodnutia orgánov ochrany prírody vydané na ich základe,
- b) objasňovanie spočívajúce v prešetrovaní podozrení alebo podnetov poukazujúcich na porušenie tohto zákona, ktorého účelom je obstaranie podkladov potrebných na zistenie, či sa stal skutok, ktorý môže byť priestupkom alebo iným správnym deliktom podľa tohto zákona, ako aj to, kto takýto skutok spáchal.

Výsledkom štátneho dozoru podľa § 71 zákona č. 543/2002 Z.z. môže byť protokol, ak je na podklade zistených skutočností dostatočne odôvodnený záver, že protiprávneho konania sa dopustila určitá fyzická alebo právnická osoba (§ 71 ods. 10 zákona č. 543/2002 Z.z.), záznam, ak nebolo zistené porušenie zákona (§ 71 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z.z.) alebo zápis, ak orgán ochrany prírody nezistil subjekt zodpovedný za protiprávne konanie (§ 71 ods. 13 zákona č. 543/2002 Z.z.).

V prejednávanej veci bol výsledkom štátneho dozoru protokol č. 989-11944/75/2014/Mac z 15. apríla 2014, na ktorý nadväzovalo oznámenie žalovaného č. 989-15387/75/2014/Mac z 23. mája 2014 o ukončení štátneho dozoru podľa § 71 ods. 14 zákona č. 543/2002 Z.z.

Odvolačný súd sa stotožnil so záverom krajského súdu, že žalobou napadnutý protokol o výsledku štátneho dozoru podľa § 71 ods. 10 zákona č. 543/2002 Z.z., v ktorom žalovaný skonštatoval, že žalobca spáchal skutky, ktoré by mohli byť iným správnym deliktom podľa zákona č. 543/2002 Z.z., pričom v ňom žalovaný žalobcovi nenariadil ani len vykonať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov (§ 71 ods. 11 zákona č. 543/2002 Z.z.) a rovnako oznámenie žalovaného o ukončení štátneho dozoru podľa § 71 ods. 14 zákona č. 543/2002 Z.z. kritériá podľa § 244 ods. 3 O.s.p. a § 247 ods. 1 O.s.p. nespĺňajú.

Podľa názoru odvolacieho súdu štátny dozor podľa § 71 zákona č. 543/2002 Z.z., ktorý predstavuje kontrolu dodržiavania zákona č. 543/2002 Z.z., všeobecne záväzných právnych predpisov vydaných na jeho vykonanie, ako aj rozhodnutí orgánov ochrany prírody vydaných na ich základe a ktorého účelom je obstaranie podkladov potrebných na zistenie, či sa stal skutok, ktorý môže byť priestupkom alebo iným správnym deliktom podľa zákona č. 543/2002 Z.z., ako aj to, kto takýto skutok spáchal (§ 71 ods.

I zákona č. 543/2002 Z.z.) nemožno považovať za rozhodovací proces vo verejnej správe a rovnako ani výstupy z takéhoto štátneho dozoru vo forme protokolu a oznámenia o ukončení štátneho dozoru, ktorými ani len nebolo kontrolovanej osobe nariadené vykonať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov, nemožno považovať za rozhodnutia, ktoré by bolo možné preskúmať podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, pretože tieto nepredstavujú zásah do práv, právom chránených záujmov alebo povinností kontrolovanej osoby. Protokol žalovaného o výsledku štátneho dozoru v spojení s oznámením žalovaného o ukončení štátneho dozoru sa nemôže nijakým spôsobom dotknúť právneho postavenia žalobcu a spôsobiť mu ujmu na jeho právach, nakoľko v ňom absentuje výrok, ktorým by žalovaný správny orgán uznal žalobcu vinným zo spáchania iného správneho deliktu podľa zákona č. 543/2002 Z.z. a tiež v ňom absentuje právne vynútiteľný výrok, ktorým by bola žalobcovi zo strany žalovaného správneho orgánu v súvislosti s kontrolnými zisteniami, autoritatívne uložená nejaká povinnosť (opatrenie).

Nejedná sa teda o individuálne správne akty, ktoré by mohli byť samostatným predmetom súdneho prieskumu, nakoľko s konečnou platnosťou nezakladajú, nemenia a ani nezrušujú oprávnenia alebo povinnosti žalobcu, ani nimi nemôžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu priamo dotknuté.

Za akt spôsobilý zasiahnuť do právnej sféry žalobcu by bolo možné považovať až meritórne (formalizované) rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty za iný správny delikt podľa § 90 a nasl. zákona č. 543/2002 Z.z., ktoré rozhodnutie je možné preskúmať súdom podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Ak by rozhodnutie správneho orgánu o uložení pokuty za iný správny delikt nadväzovalo na kontrolné zistenia, obsiahnuté v protokole žalovaného o výsledku štátneho dozoru a oznámení žalovaného o ukončení štátneho dozoru, úlohou konajúceho správneho orgánu by bolo pri posudzovaní deliktuálneho zodpovednosti žalobcu okrem iného vyhodnotiť aj tento protokol a oznámenie, keďže sa jedná o podklady rozhodnutia o inom správnom delikte podľa zákona č. 543/2002 Z.z. (§ 71 ods. 1 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z. z.). Rovnako v prípadnom súdnom prieskume rozhodnutia správneho orgánu o uložení sankcie za iný správny delikt podľa § 543/2002 Z.z. by bolo povinnosťou príslušného správneho súdu preskúmať zákonnosť podkladov, o ktoré sa napadnuté rozhodnutie opiera, ak by bola v žalobe vytýkaná ich nezákonnosť.

Nakoľko na úkony orgánu verejnej správy pri výkone dohľadových vrchnostenských oprávnení (kontrola, dohľad čo dozor) a na hmotne zachytené výsledky (protokoly, záznamy či zápisnice) sa v správnom súdnictve najmä nazerá ako na individuálne správne úkony s charakterom predbežnej povahy, Najvyšší súd SR musel vyhodnotiť napadnutý protokol ako správny akt, ktorý nie je možné v zmysle § 248 písm. a/ O.s.p. podrobiť súdnej právomoci v správnom súdnictve.

Odvolačný súd sa stotožnil aj so záverom krajského súdu, že zásah do subjektívnych práv ako podmienka aktívnej procesnej legitímácie na podanie správnej žaloby nemôže spočívať v prípadnom zásahu do dobrej povesti žalobcu. Žalobca v konaní nepreukázal jedinou možnosť priameho negatívneho dôsledku žalobou napadnutého protokolu, t.j. kde by sa tento protokol musel vziať povinne do úvahy a nevyhnutne by znamenal pre žalobcu negatívny účinok. Žalobca pri hodnotení možnosti súdneho prieskumu žalobou napadnutého protokolu a oznámenia žalovaného preferoval nedôvodne pojem rozhodnutie, avšak nedostatočne sa vysporiadal s otázkou ich priameho negatívneho následku ako základným kritériom spôsobilosti rozhodnutia alebo postupu správneho orgánu byť predmetom súdneho prieskumu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Poukazujúc na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že krajský súd nepochybil, pokiaľ konanie postupom podľa 104 ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. zastavil. Vzhľadom k tomu, že krajský súd sa s jednotlivými námietkami žalobcu zrozumiteľným a presvedčivým spôsobom vysporiadal a žalobcom uplatnené námietky v odvolacom konaní neboli spôsobilé prívodiť zmenu alebo zrušenie tohto uznesenia, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 veta druhá a <. 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 O.s.p.

v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. tak, že účastníkom konania ich náhradu nepriznal, keďže žalobca nebol v konaní úspešný a žalovaný nemá v správnom súdnictve nárok na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.